

In juni van dit jaar werden Rob Doomen en Rayaan Ajouz uitgeroepen tot respectievelijk Constructeur en Talent van het Jaar. In een serie columns in *Cement* laten zij hun licht schijnen over een aantal belangwekkende thema's in het vakgebied. Ze vragen daarbij onder meer aandacht voor de toegevoegde waarde van de constructeur en de zichtbaarheid daarvan. In deze zesde aflevering is het de beurt aan Rob Doomen.

IR. ROB DOOMEN RO

45 jaar

WERK

2010 – heden
Partner Pieters
2003 – heden
Constructeur Pieters

OPLEIDING

1998 – 2004
TU Delft
Civiele Techniek,
Mechanica en
Constructies +
Bouwtechniek en
Bouwproces

Constructieve ambitie

De mooiste en beste projecten ontstaan wanneer alle betrokken partijen deskundig én ambitieus zijn. Hoewel dit een open deur lijkt, valt me in de praktijk vaak op dat het ambitieniveau bij veel partijen laag is. Dit kan komen door kostenoverwegingen, gemakzucht of simpelweg onkunde.

Ambitie is in elk vakgebied van groot belang. In de bouw gaat het om het streven naar ontwerpen die niet alleen mooi zijn, maar ook goed functioneren voor de gebruiker, veilig zijn en technisch kloppen. Mijn persoonlijke ambitie is al jaren dezelfde: werken aan complexe constructies, hoogbouw, grote overspanningen of constructieve sculpturen. Dit betekent echter niet dat ik elk project zo complex mogelijk wil maken. De ambitie moet aansluiten bij de wens van de opdrachtgever en de constructieve werking van een systeem moet juist zo eenvoudig mogelijk zijn. Een complex gebouw ontwerpen met een optimale en efficiënte constructie is voor mij mooiste wat er is.

Als moderne constructeur geef je niet alleen antwoord op vragen, maar adviseer je proactief en enthousiast over constructieve mogelijkheden, inclusief de voor- en nadelen. Daarbij kijk je over de grenzen van de constructieve discipline heen en ontwerp je integrale oplossingen. Ik zie geen ambitie in het zo snel mogelijk afronden van werk zonder het beste resultaat na te streven, of zoveel mogelijk werk willen doen om eenvoudig geld te verdienen. Ambitie betekent niet dat je jezelf er zo makkelijk mogelijk vanaf maakt. Voor mij zit de ambitie juist in het zoeken naar de optimale oplossing: duurzaam, mooi, flexibel voor de toekomst, en natuurlijk veilig en passend binnen het budget.

Constructeur van het Jaar
Rob Doomen

“Ambitie betekent niet dat je jezelf er zo makkelijk mogelijk vanaf maakt”

“Ik heb veel voorbeelden gezien waarbij constructeurs veel lager inschrijven dan het budget dat de opdrachtgever voor ogen had”

Het is daarom essentieel dat je als constructeur zorgt voor een complete opdracht, het project tot het einde afmaakt en zelf controle houdt over uitvoering en kwaliteit. Enthousiasme moet worden overgebracht op opdrachtgever, architect en andere bouwpartners. Leg uit wat je doet, waarom je dat doet, en luister goed naar anderen om het project verder te verbeteren.

De waarde van goed werk

Om de ambitie waar te kunnen maken moet je zorgen voor voldoende tijd en budget. Het probleem is volgens mij vaak dat constructeurs te veel werk hebben, en daarom te weinig tijd aan een project besteden en onvoldoende aan klanten uitleggen waarom hun werk zo belangrijk is. Dit hangt samen met te beperkte budgetten. Want als er voldoende budget beschikbaar is, is het ook niet meer nodig om overmatig veel werk aan te nemen.

Voor een gemiddeld woongebouw is het met een honorarium van 10 euro per m² niet mogelijk om het werk goed te doen. Varianten uitzoeken in de ontwerp-fase, adviseren over duurzaamheid, integraal samenwerken in BIM, vorm en wapening zo duidelijk uitwerken dat het in de bouw goed gaat, en noodzakelijke inspecties uitvoeren: dat vraagt om een fatsoenlijk honorarium. Ook is het cruciaal om de onderaannemer goed te controleren en te coördineren.

Een te laag honorarium is niet alleen de schuld van de opdrachtgever. Ik heb veel voorbeelden gezien waarbij constructeurs veel lager inschrijven dan het budget dat de opdrachtgever voor ogen had. Zo ontstaat er een situatie waarin constructeurs zichzelf en elkaar tekort doen. En de opdrachtgever minder bieden dan wat die eigenlijk wil. Als we in concurrentie inschrijven verschillen de honoraria soms enorm veel, terwijl uurtarieven binnen bureaus niet veel uiteenlopen; de ene partij besteedt simpelweg veel minder uren dan de andere. En levert dus ook minder kwaliteit.

Ook bij aanbestedingen van total engineering teams blijkt dat de architect of bouwmanager het bedrag voor de constructeur gerekend hoger inschat

dan de constructeur zelf. We moeten onszelf serieus nemen, onze positie opeisen en het aanzien van de constructeur verbeteren. Dat hoort bij een assertieve, proactieve rol in ons werk. En daar hoort een fatsoenlijk honorarium bij.

Vergelijk het met het zelf laten bouwen van een huis: de architect ontwerpt iets moois en je betaalt hem graag om het tot in detail goed te maken. Als de aannemer iets niet begrijpt, ben je blij dat de architect langskomt om te corrigeren en te helpen. Je wilt liever dat hij aangeeft wat extra kosten te rekenen en zijn ideeën goed uitlegt, dan dat hij zegt geen tijd of geen budget meer te hebben.

Dus laten we stoppen met onszelf tekort te doen. Concurrentie op kwaliteit en prijs is prima, en niet elk project vraagt om een even geavanceerd proces. Maar de lat moet hoger liggen, zodat we ons werk volledig kunnen doen: varianten uitwerken, duurzaamheid adviseren, CO₂-berekeningen maken, kostenanalyses van constructies maken, gedetailleerde tekeningen maken en deze in de bouw controleren. Als je de uitwerking niet zelf doet, moet je de hoofdberekeningen goed voorbereiden en erop toezien dat een andere partij de uitwerking correct uitvoert. Zelf doen wat mogelijk is, en alleen het resterende onderdeel waarin de leverancier gespecialiseerd is, aan hem overlaten.

Ambitie als drijfveer

Dit zie ik als ambitie: de wil om elk project beter te maken, en het eigen werk beter en vollediger uit te voeren. Als we dit allemaal nastreven en hiernaar handelen, zul je merken dat ons werk nog mooier en plezieriger wordt. En het allerbelangrijkste: het vergoet de veiligheid en de kwaliteit van de projecten. ●